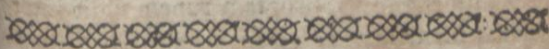

ra vt de Tartarorum recessu & virginum ad cœnobium reuerfione, de morte pauperum, de odiosa & subitanea morte Dæmundis licet absentis gratæ sibi conturbernalis, de odio Boleslai in suum Sacellanum Lutholdum, & eiusdem 2. sororum raptu ex cœnobio, quarum altera reuerfa, de Monachi post 10. annos Apostasia, de cæde filii sui, de sceminæ morte imminente & restitutione, deniq; de sua morte. Itaq; familiarem sibi Caterinam sibi adesse voluit, quam diximus à morte præuisa liberatam, & edoctam de secretis, quæ & vidit luctantē cum 3. dæmonibus sadctitatem ei obiicientibus, quos & à se & ab ipse signo crucis repulit. Ad extremum sancta vnctione petita & accepta B. Magdalena & Catarina eam visitantibus obiit an. 1223.

EX TOMO VI. SVRII,

Nouemb. & Decemb.

Exemplum de mirabili conuersione S. Eustathii Ducis & vxoris Theopistes, vicissitudine fortune, constantia Martyrii cum filiis. Aut Sim. Metaph. ex A. Lipomanno.

Sur. Tom. 6. 2. Nouemb.

TRaiano Casare grassante per orbem totum idololatria Eustathius erat dux exercitus nō
tam

Eustachii
virtus
adhuc
Ethnici
Item
uxor.

Viso.

Cōversio
visus.

tam beneficio, quam victoriarum usu & præmio
 Hic genere & opibus excellens, honestisque infu-
 per moribus adhucdum infidelis non minus era-
 strenuus in vincendis animi perturbationibus, in-
 stitit, & moderationis tenax, in egenos profusus.
 Erat autem ei vitæ socia, quæ studebat ei similitudine
 esse socia virtutis. Porro autem illis paulò ante
 nati erant duo filii, quos ita educabat, ut ex fructu
 esset arbor manifesta: & non magis ex corporis
 lineamentis, quam ex animæ liberalitate appare-
 ret similitudo. Et ipse quidem in bello tantæ e-
 rat fortitudinis, ut solo nomine hostes in fugam
 verteret, at extra belli tempus oblectabatur venæ-
 tione, quæ est belli meditatio. Quo in studio con-
 spicatus aliquando ceruum, quem insectus in fu-
 ga transilientem in abruptam rupem vidit inter
 cornua lucidam in aere efformatam Christi cru-
 cifixi effigiem sic cum alloquentis: Quorsum me
 insequeris? ego quidem tuis virtutibus faueo, sed
 nolim eas tenebris infidelitatis obsolescere. Tui
 & hominum salutis amor hac me forma vestiuit
 è caelo profectum. Cumque iterum rogaret, quis
 esset? Dominus mysteria redemptionis plenius
 aperuit: & ut baptismo ad se rediret suscepto, ad-
 monuit. His gestis uxori narratis, quæ simili-
 ter de hac mutatione fuerat præmonita, baptisma-
 te ipse cum uxore Theopista, & filiis Agapio &
 Theopisto est initiatus. Deinde cum ad venatio-
 nem rediisset, Christus comprobato facto præ-
 monitum de futuris certaminis trophæis & victo-
 ria spe gaudioque plenum dimisit. Exinde anceps,
 an si-

an fidei vxoris tutô hæc committeret, confusus
tamen pristinis & præsentibus ipsius consiliis &
auxiliis enarrat futuram luctam & tempestatem.
Cœpit igitur illa post paucos dies ab exitio pesti-
fero non solum totius domus animalium, sed et-
iam hominum: quod quidem illis valde graue
accidit tum recordatione pristinae opulentia, tum
testimonio vicinae onerosam ignominiam genero-
sis animis inferente, aded vt exilium præli-
gerent, & onusti tantum iis, quæ poterant portare
versus Aegyptum supellectile domus nocentis
turbæ præda relicta instituerent. Illo autem tem-
pore triumphale festum agebatur in vrbe ob vi-
ctoriam Persicam Augusto cum reliquis non sine
luctu Ducem victoriae requirente: cuius profes-
tionis quidem modum, non tamen mutationis
integram causam resciuere. Eustathius iuuentæ
naui, cuius Dominus barbarus erat ignarusque re-
giminis sui, impositus statim pro naulo coactus
est vxorem dimittere: nec hic sistebat infortu-
nium, sed transmissurus torrêtem infantem trans-
portatum alterum leoni, alterum reuersus Lupo
aufendum debuit permittere dupli doloris au-
gmento. At hi infantes nescio patre, seque per Dei
prudentiam omnia suauiter disponentem conso-
lante alter per pastores, alter per agricolas præda-
toribus illæsi sunt extorti, & alimento in vita
conseruati. Exinde Eustathius durioribus, quam
Iob, incommodis conflictatus, in pago Badiso
cepit terram alicnam arare pro mercede, aut hor-
torum custodiae præesse, ignarus sortis infantium

Volun-
tarium
exiliū.

Spolia-
tur v-
xore &
liberis.

in proximo pago seruatorum, ignarus coniugis
 quæ raptoris manibus per eius internecionem
 tacta euasit. Hic 15. annis versatus occasione bar-
 baricæ seditionis eius patriæ hominum aduersus
 Romanos, quam vindicaturus Traianus belliduo-
 cem Eustathium vndiq; requiri imperat, à duobus
 Inuentus & ob dubia oris & habitus indicia non ag-
 gnitus, licet ipse eos agnosceret sub suis olim signis
 exercitos, Diuinū implorat cōsiliū & auxiliū.

*Fit ite-
 rū dux
 exerci-
 tus.*

nam & vita tua priorem accipiet gloriam, & acci-
 pies vxorē, & ea quæ tibi sunt carissima. Hæc posse
 quam audiuit mixtus erat gaudiō & timore, agni-
 tusq; ex cicatrice vulneris in prælio olim accepti
 se ipsis aperuit, & de vxoris filiorumq; interitus ca-
 su enarrauit, obstupescente plece rustica ad tantæ
 rei nouitatem, indutusq; comptiori vestitu ad auxilium
 Cæsaream comitatus est, quo trigesimo die acce-
 serūt: vbi humanissime à Traiano acceptus est, qui
 & ei aurem comomodauit seriem vicissitudinis suæ
 fortunæ narrāti, & zona dignitateq; reddita exer-
 citui præfecit, quem supplemento militū aucturus
 suos delectos filios ex pago ignoranter lateri suo
 satellites adiūxit occulto amore, & lineamentorū
 similitudine, & generositatis fortitudinisq; specie
 prouocatus. Promotis ordinib. contra hostes stra-
 tege edita fugauit & cecidit, prædaq; capta, & captiuū
 abductis iniurias inuasorum vltus, refractariorum
 compressit spiritus. Data triduo requie militib. in
 amæno irriguoq; pago tentorium suum fixit pro-
 pe hortum vxoris suæ custodiæ demandatum: vbi
 & duo ipsius filii mutuis narratiunculis, vt mos est
 mili-

*Expe-
 ditio e-
 rit.*

militiæ, casuum & gestorum non tam ex sua, quã aliorũ suorum notitia deductis sese fratres mixto inter gaudia fletu consalutarunt. Nec multũ moræ intercessit quin & ipsa mater primũ occultè & dubiè ex signis oris & narratione, cuius orsa non perspexerat, vt pater, deinde apertius ex mètione suæ abductionis ex nauis & paternæ in militia dignitatis filios agnitos amplexa est: deinde virum suum partim testimonio syncero lacrymarũ, partim omnium antecedentium gestorum cõmemoratione comperisse vel ipsius confessione innotuit, cui & filios demonstrauit, ipsiq; & simul exercitui nõ minus de victoria, quam Ducis familiæ ad vitæ vt itã dicã reuocatione festiuæ lætitiæ ansam suppedituit. Sed de his quidem satis. Post hæc autem iussis sequi captiuus, & aliorũ spoliõrum multitudine ad urbẽ regiam victor profectus est Romam. Cum nondũ autem peruenisset, Traianus quidem è viuis excesserat: Adrianus verò post illũ suscepit imperium: qui Eustathium reuersum donis profectus lætus trophæis & inuentione familiæ. Cum verò Diis patriis sacrificaturus templum intraret pro gratiarũ actione Eustathius declinauit à via & causam rogatus respõdit se religione vnus Dei præpeditum inanima & surda Idola nulla reuerentia vel gratitudine dignari. Ergo Imperator ipsum cum coniuge & filiis sitti iubet Tyrannico Tribunali, vbi blanditiis ipsõrum immota fides obiectu immanium & famelicorum Leonum tentata est: qui eis reuerenter ad genua acciderunt, & lincerunt: quare imperatorem vti duce ad pietatem decebat, ea magis irritatus ad dirius supplicium inferen-

dum boui æneo flammis accento triduo inclusit
 Quo finito eos aggressus expertes omnis vulnere
 inuenit iam cælo potitos aperta voce, antequam
 bouem inirent cælitus promisso. Populus quidem
 Deum verum glorificauit, Tyrannus verò popu-
 li clamorem simul reucritus & exterritus recessit
 pudore affectus, & sub eo occultè etiam commu-
 nis hostis & inimicus. Qui autem ex Christianis
 erant valdè pii & honesti, cum corpora marty-
 rum sustulissent, hymnis profecuti & psalmodiis
 reuerenter in loco sacro deponunt. Deinde cul-
 tus simulacrorum desinente furore oratoriam
 quoque domum ædificant gloriosis victoribus.

*Duplex exemplum laudabilis & saluta-
 ris ipsis coniugibus coniugii Clitophonis
 & Leucippes parentum & filii Galactio-
 nis cum Episteme itidem conuersa &
 martyrio post monasticam simul as-
 secti. Ex Lipom.*

Sur. Tom. 6. s. Nouemb.

Vide **I**N Vrbe Emesa Phænicæ erat Clitophon ge-
M. Be- **I**nerc, opibus intelligentia insignis, & vxor eius
canum Leucippe moribus & forma corporis insignis ste-
de hu- rilitatis causa tristes, sibi que & aliis inuisi. Ho-
iusmo- tempore secundus vrbs præfectus tantæ crudeli-
di ma- tatis erat in Christianos, vt quisque sibi fuga con-
triuo- sulen-
niis ca. 47. q. 3. de matr.

fulendum putaret: Vnus verò Honofrius habitu *Hono-*
 Monachus moribus bonus & religiosus in tali *friu nō*
 tempestate relinquere periclitantes animas imbe- *deserit*
 cillorum statuit non esse viri pii. Verum enim *suos.*
 verò cum libere eloqui pietatem, & in pericula
 seipsum conuicere, iudicasset non esse alienum à
 reprehensione, neque consentaneum legibus ve-
 ræ religionis, tenebat medium, alba veste tegebat
 monasticam & paupertatem simulans erat men-
 dicus voluntarius dans panem, qui potest con-
 firmare animos. Mendicabat fortè stipem ad æ-
 des Clitophonis instantius perseverans ita, vt fa-
 cile eum permoueret, admittereturque. V-
 bi conquesta ei Leucippe de sterilitate sua nul-
 lis Deorum rogatorum remediis instaurabili:
 nec mirum refert Honofrius, cum & ipsi exercue-
 rint opera plèna probro, quomodo possint illi a-
 lios à probro liberare? At si omnipotentem
 Deum velis agnoscere, videbis ad te solā redeun-
 tem vtilitatem. Leucippe adhibebat animum & *Leu-*
 se tanquam bonam terram præbebat verborum *cippe*
 illius seminibus, & instructa de Trinitatis fide, *mar-*
 deque virtutum studio, & baptismo angebatur *tata cō-*
 mariti diuersa sentientis separatione vnionis ani- *meris-*
 mi. Ille autem cum & multa alia dixisset & adie- *tur.*
 cisset: Tuus quoque maritus mox conuertetur ad
 eandem religionem, ei adeò paruit, vt ancillis
 quoque statim iusserit, vt facerent, quod ipse di-
 ceret. Nec mora allata in dolio aqua baptizata
 est. Leucippe autem fingens se ægrotare erat se-
 parata fugiens mariti consuetudinem. Neque

*Clitophonis
uxora
et con-
uersa.*

*Partus
Leucippes.*

*Gala-
tionis
pistomen.*

enim volebat, cum iam esset purificata spiritu, id
polluere incestus mariti congressionibus. Cum
autem dies aliquot præterissent, agnouit se in v-
tero concepisse, quod etiam paulo post euadit
manifestum Clitophonti, quod cum vanis Diis
referret acceptum, illa ad vnum Deum refert, qui
solum coleret, quique sibi in somnis apparuerit.
Non difficulter vir assensus, sed quis fieret eius, qui-
rerū potitur, scūitiam ait. Leucippe, interim, qui-
dem, inquit, occultus erit noster in eum cultus.
Licebit verò aliquando eius virtute nobis opera
ferente etiā in die honestè ambulare, & lucis opera
facere manifestè, & cum inseruisset de Honorii
ministerio & prædictione, ab eodem paulo post
baptisma & fidem suscepit. Porro natus filius
Leucippes ab Honorio baptizatus postmodum
ludis litterariis traditus est, & in perfectioni-
bus exercitus disciplinis præclara sua indole vel
ipso magistros relinquebat à tergo. Cum au-
tem ageret 24. annum curæ erat patri ei conuo-
nientem vitæ coniungere sociam, cum mater
iam è vita excessisset. Erat autem tunc quædam
virgo Episteme pulchritudine & morum hone-
state, & nobilitate omnibus antecellens. Eam
despondit Galaction quidem ad speciem mariti-
monii, postea autem ad vñionem animæ. Cum
verò vitæ societatem agrè cum ea freret Gala-
tion propter religionis dissimilitudinem, à ne-
cessariis sæpe exigebantur rationes, qui eam rem
agrè, ferebant, & grauiter expendebant. Cum
causam ipsa à sponso plenius percepisset, eiusdem
con-

consilio fidem, & manibus baptismum suscepit. Post octiduum in somnis visa est sibi versari in regis ædibus, in quibus tres chori erant eorum, qui se à mundo separant, & ab iis quæ sunt mundi, & *Visio.* seruant virginitatem, & elegerunt agere vitam Christo convenientem. Eorum autem, qui erant nigra veste induti, ipso dixit esse similes angelis: illorum enim pennæ & ignis simul celeritatem & vires exprimunt inexpugnabiles. Episteme rerum honestarum incensa amore: num verò, inquit, & marite, si à nobis inuicem discesserimus, & ad Deum accesserimus, poterimus eam quoque, quæ est inter nos, conseruare affectionem? Da mihi huius rei firmam & certam cautionem: nec ego vnquam recusabo, quo minus sim tibi socia huius propositi. Cum autem sibi inuicem sanctè dedissent fidem, nunquam esse à se inuicem animis discessuros, distributis opibus Butolmio famulorum beneuolentissimo sequi iusso egressi sunt vitam suscepturi solitariam, & decem dierum itinere confecto venerunt ad montem Publicum Sinæ monti vicinum, vbi Galaction in decem monachorū consortium est admissus, Episteme verò missa est ad procul remotum Claustrum, in quo 4. virgines exercebantur. At Galaction, quam non viam quidem iniit, quæ posset docere moderationem? Quem autem sensum non erudit, limites & modos imponens omnibus, & cogens eos parere rationi? Ita autem curæ ei fuerunt ieiunia, vt duos annos semel in hebdomada pane solo vesceretur, eoque modico, & quantum satis, esset

*Episteme
conuersio.**Induunt
monasticen.*

ad viuendum. Cum inedia verò se etiam exercebat in vigiliis, & in perpetuo studio orationis. Pudicitiae autem tantam curam gessit, vt nec venire quidem in conspectum mulieris vnquam induxerit in animum, ex quo fuit ad vitam adscriptus monasticam. Eo tempore scæuens Imperator in Christi cultores audiuit Sinæ monti Incolas eius esse generis. Tunc Episteme in somnis vidit sibi & sponso coronas victoriæ præparatas, & post paullum eminus conspicata abductum à militibus Galactionem insecuta est, vt & ipsa animo ab eo non separetur, vt conditione sic certamine. Productum Galactionem minaciter intuitus præses affatur: Quis hic tristis & cogitabundus, & cui nam alii diuinum cultura tribuens Deos negligit? Quem Christianum se profitentem, amentiae idololatrias accusantem poene vinctum manibus iussit verberari flagris. Aspicens hoc Episteme, quæ simul vincta erat, ô, ait insatiabilem animum ad cædenda iuuenilia membra multis exhausta exercitationibus. Quomodo autem manus ministrorum tot illatis plagis non obtorpuit? Præses ad iram magis accensus: Hanc impudentem & temerariam, inquit, scæminam ad lineam vsque tunicam nudate vestibus, & flagris valde cedite, vt cautè discat loqui, & non se tam arroganter gerat aduersus superiores. Illa diu cæsa ait: ob hanc indignam oculis crudelitatem te manet supplicium illic, nec minus hos hic. Dixit, & mox visu orbati sunt, qui erant circa præsidem. Hoc autem sanctæ quidem gloriam,

ils verò, qui puniebant, conciliauit salutem. Oculorum enim cæcitas depulit animæ nubem, & eos illuminauit luce Dei cognitionis. Propterea confessi sunt se Christo credere, & rursus numero 53 viri visum receperunt. At par coniugum acutis arundinibus confixum truncatis manibus & pedibus capite plectitur.

Exemplum S. Matronæ coniugatæ viri per sessionem fugientis amore vitæ monasticæ & salutis. Ex Aloysio Lipomanno.

Sur. Tom. 6. 8. Nou.

Est in Asia regio Pamphilia ità dicta, quod abundet copia hominum & rerum ad vitam necessariorum. In huius ciuitate Perga fuit educata B. Matrona, quæ à parentibus adepta liberalem disciplinam & educationem cum iam esset nubilis (erat enim insignis pulchritudine) iungitur marito non vulgari non plebeio nomine Domitiano: fitque mater vnius filix, cui statim ex futuris tribuit appellationem, vt quæ eam nominarit Theodoten: Deo autem dederit eam ex ipsis fasciis. Atque vt post nuptias quidem & cohabitationem moderationem exerceret, & à fastu alienationem, & ornaretur non ornatu, qui consistit in ficta & futura pulchritudine, sed in interno animæ homine, adhibebat studium, vt in temperantia vitam degeret & honestate. Hæc, coniugium optione

*Edu-
catio.*

x. Cor.

7.

*Defiderium
sotentia.*

petita & concessa cum marito eligit habitatio-
nem Bizantii eo fine, quem maritum celabat,
Diuino cultui abundantius & liberius vacaret.
Itaque urbem ingressa regiam toto die assidue
in templis Sanctorum, nec diu, nec noctu ab ea
recedens, ieiunisque & precum curam gerens, &
facultates impertiens egentibus, & Deum assidue
rogans, vt sopiretur in ea innatum bellum car-
nis: erat enim tunc ætate iuuenis, vt quæ non de-
set nata plusquam viginti quinque annos: cu-
piebat enim viuere sine marito, vt liberè vaca-
ret spiritualibus & Diuiniioribus, ad quæ nata
est incitaticem Eugeniã nocturnis stationibus
& orationibus intentam, cum qua exercitiis
Monachalibus se tradebat. At maritus trahebat
hæc in sinistram suspitionem cupiditatum ab ip-
sa exercendarum, adhibebatque custodiam in
ne domo efferret pedem, quod minime ipsa
voluit tandemque precibus sibi libertatem hanc
obtinuit. Cum esset in templo sanctorum Apo-
stolorum sollicitis precibus à Deo petit absolu-
tionem mundi vinculorum. Clauso vesperi tem-
plo in quodam porticu Susannæ sibi olim fami-
liaris habitaculo inuento pernoctauit, quæ virgi-
nitatem Deo ab ineunte ætate consecrauerat.
Die illucescente accedit Eugeniã consulationis
causa, quæ dixit ei, vt filiæ primam curam
gereret: quam Susannæ committendam est rata
modò ipsa non frustretur solitaria vita & Mona-
nastica. At modum huius vitæ adhuc quærentem
per preces oblata est visio in somnis, viri se perlo-
quentis

quentis fugientem & à Monachis seruatam, quod
erat indicio, quod in monasterio oporteret susci-
pere vitam virorum Monachorum, sic enim fore
& vt marito & aliis esset ignota. Cum se ergò
ad cutem vsque totendisset, & Eunuchi habitum
induisset, rursus venit cum Eugenia in templum
vbi aperto libro legit: quicumque vult venire
post me abneget semetipsum, & tollat crucem
suam, & sequatur me. Hinc Dei auxilio confisæ se-
parantur. Matrona autem cum, vt dictum est, se
Eunuchum simulasset, & Babylam seipsam nomi-
nasset, ad S. Bassiani accedit monasterium: & acce-
pta à Monachis protinus ad certamina se parauit
spiritualia non pallore vultus, nec tristitia faciei,
sed germanè potius & verè virtutem exercens, &
omnibus modis studens latere: vt propemodum
prouecta fuerit ad summum vitæ, quæ ex Deo agi-
tur: & haberetur ab omnibus in admiratione,
quomodo vir, qui erat imbecillus, vtpote Eunu-
chus, tam fortiter se gesserit aduersus labores, &
omnes monachos contendit superare: magno &
excelso animo iram cohibens, & gloriam tanquã
vanam despiciens, omnè obedientiam ex summa
complectens modestia. Et certe non poterant in-
uidere. Zelus enim, qui est ex virtute, liber est ab
omni inuidia: eum autem potius celebrant tan-
quam magistrum, plus etiam incitati ad imitatio-
nem; propemodum verò etiam cognitum fuis-
set eam esse mulierem, nisi exortam suspicio-
nem spiritali amouisset sapientia. Cura igitur
ambæ essent perforatæ auriculæ, causam ro-
gata

*Oratio
ad Deū*

*Dece-
gitur
sexus.*

gata respondit, id benevolentia nutricis factum
ornamenta auribus largitæ. Dein memor Eugē-
geniæ, quæ dixerat, rem esse admodum difficilem
mulierem versari simul cū viris, & tentare, vt ipse
videatur vir, sicut illi, nec fieri posse, vt perpetuo
lateat simulatio: attentiori tamen cogitatione
sola Deum alloquens: Tuo nutu, dicebat, ô Domine,
vitam suscepi monasticam, & eum, qui iussit
sequi, nunquam retrò conuersa sum secuta
Quamobrem ne efficias, vt ego vnquam mea spe
fallar, nec ab hoc bono proposito vnquam ex-
cidam. Sed tu meam defendens imbecillitatem,
annue, vt meo scopo finis accedat similis. Hæc
dicens videbatur etiam videre pura anima melio-
rem exitum. Postmodum vt diu celata Balsia-
no, etiamsi non esset expertus, doni perspicendi,
tandem in somnis de eius statu commonitus, &
eodem tempore Acatius Pastor Monasterii Diui-
ni Abraami, qui nunciat id Balsiano. Quare ab eo
accerita ait: Non tentationem ô Domine, vo-
lens adferre, me retuli in numerum tui gregis: sed
tentationem potius fugiens ab aduersariis, & la-
queos, qui sunt in mundo, declinans. Cui rursus
respondet Balsianus: Quomodo autem cum sis
mulier, ad Diuina sacramenta accessisti nudo ca-
pite, & in pacis salutatione os tuum secure ex-
hibuisti fratribus? Illa verò. Quod ad Diuina
quidem attinet dona, inquit, simulans imbecilli-
tatem, non omnino auferens tegmen, quod erat
in capite, ita ad sacramentorum accedebam com-
munionem: charitatis autem apud fratres signum
nunquam

nunquam recusabam. Neque enim hominum
 vultibus, sed hominibus angelicam imitantibus
 incompatibilitatem meipsam offerre existimabam.
 Et cum ulterius ritulisset de suo pristino statu
 cum marito, qui eam minis & verberibus retar-
 dauerat à mundi deserendi proposito, deque sua
 visione, cuperetque de cætero vitæ Monasticæ
 inhærere, Balsianus monitis ipsi profuturis da-
 tis, de cætero, inquit, ô filia, oportet te vittam tuo
 capiti imponere propter legem naturæ, & sic su-
 pernam expectare vocacionem: nec se ei dixit ne-
 glecturum, quæ ad opem ei ferendam perti-
 nent. Interim filia defuncta, sublataque mole-
 stia eius Dei nutu, fama que rei gestæ quaqua ver-
 sum peruagante maritus nunquam & nusquam
 regnis in requirenda vxore, fores monasterii pul-
 sat, & stomachabundus detentam repetit vxorem.
 Balsianus de Eunuchò Babyla respondit, qui mul-
 tis ante diebus ex causa hinc discessisset, vbi nam
 autem nunc degat, soli Deo cognitum esse. At
 vir voto suo fultratus zelotypia & ira implicitus
 abiit: Consultanti autem Balsiano cum suis de
 Matronæ salute & tutela Marcellus Diaconus
 hanc dixit sententiam: In Emesa ciuitate (ille e-
 nim ex ea ortus erat) dicens esse monasterium
 mulierum, in quo etiam suam sororem esse vnam
 ex iis, quæ exercentur. Si ergo tibi placet, ad id
 mittatur. Sic enim licebit curam de ea deponere.
 Quo cum venit, benignè accepta tanto studio
 se exercebat in laboribus virtutis, vt monachis
 videretur exemplar non facile decertantibus
 aduer-

*Maris
 eius v-
 xorem
 requi-
 rit.*

*Intra
 virgi-
 nî cæ-
 nobi.*

aduersus paria eius certamina. Quare omnium suffragiis præfectæ mortuæ in regimine subleuatur. Quo magis ergo studebat latere Matrona eo magis curæ erat Deo eam reddere manifestam, & illius lucem ponere super candelabrum, & euidentem eius reddere virtutem. Illo autem tempore Agricola quidam prædium operans multis diebus vidit flammam è terra emitti. Huc cum Clero veniens Episcopus, vt par erat, facta oratione iussit terram fodere, quo facto inuenerunt venerandum corpus Sanctus Ioannis Baptistæ. Ad huius famam miraculi omnis circum populus confluxit: venit etiam Matrona cum suis, & hausit ex vnguento capitis, quod erat propositum, vt & alii faceret dotes haustum distribuebant: & illa quidem eo mulieri cæcæ liniens oculos perfanauit, quæ præ compressione cum aliis vix poterat accedere, quæ illustrius eius fama diffusa maritum Domitianum rursus ad requirendam coniugem permouit, petiitque, cum ingressus viris esset vetitus, eam orationis gratia videre. Matrona septem dierum inducias precata abiit hierosolymam piloso indumento & panis fragmento contenta. Diebus 7. finitis aliæ super venientes mulieres eam abesse referunt: nec adhuc cessat curiosè perscrutari, donec veniret hierosolymam, in quo itinere elusit obuium fixis homini oculis quasi lapidem sublatura, & tres feminas obuias viro detecturas triduum rogauit donec

Conec Sinam profecta inde remearet virum con-
uentura: Hoc vir cognito festine insequitur, vt i-
psa cogeretur in idolorum delubrum Beryti di-
uertere, satius in dæmonum aut ferarum cor-
pus tantum perdentium manus incidere, quam
viri animam cum corpore ledere parantis, vbi
satis habuit resistere vlulatibus, laruis, insidio-
sis promissis, nuptiarum, minis denique acer-
bis dæmoniacis. Deinde inuenit, quæ in suam di-
sciplinam se cupiebant tradere, quas cum Bizan-
tium rediisset, ad se accersiuit summam ei obe-
dientiam præstituras: quibus magis inclaruit,
vt Verina imperatrix eam charam haberet & in-
uiferet, & Euphemia vidua ditissima non mo-
do se ei adiungeret, sed etiam facultates & do-
nos ad condendum Virginale monasterium do-
naret. quo donato ipsa perfectè, quæ antea ta-
ctu Beatæ remissione senferat morbum, sana-
ta est & altera accessit Athanasia traditis omni-
bus ei facultatibus. Denique præscita salutis suæ
magnitudine anno centesimo vita de-
functa est.

*
*
*

Encomium parentum S. Eduardi Archiepiscopi, qui ipsis ob sinceram pietatis suae curam sanctitatem merito acceptam referre potuit, per continentiam Monasticam & aliorum operum studium ad Cælum properantibus.

Sur. Tom. 6. 16. Nouemb.

S Edmundus Abendiono in pago purius ceteris hanc lucem conspicatus tum ex eo tunc iusque castitatis praesagio nomen, tum ad imitationem S. alterius cognominis preces matris ad suum monumentum approbantis olim Martiris accepit. Mater dicta Mabilia, pater Eduardus, qui vxore consentiente in claustrum Cyneshamio Monasticam vestem indutus felici cursu vitae huius reliqua spacia est emensus. Mabilia in saeculo saeculariter viuens carnem suam cum vitiiis & concupiscentiis crucifixit. Reiecto enim saeculari habitu singulis prope noctibus intererat nocturnis Abendioni Monachorum psalmodiis atque ad nudum corpus vestem adhibebat cilicium, quae & aspera esset, & ad talos usque pertingeret, utque ea magis affligeret carnem, per tunc ferream ei adiunxit ad suras usque ad pertinentem. Inter ipsam autem loricam duae erant laminae ferreae, quae cruciatum augerent. Horum autem ipsa moriens

*Mabilia
ma-
tris
morsu-
ficatio.*

inoriens hæredes esse voluit duos filios suos Edmundum & Robertum. Tales fuere B. Edmundi parentes rebus quidem temporariis locupletes mediocriter, sed morum opibus præpollentes. Atque ita factum est, vt B. Edmundus ab ipsis prope incunabilis admodum religiose à matre educaretur, & in tenera ætate disceret, quemadmodum postea etiam adultus in preces & ieiunia incumbere deberet. Nam vt sua sponte feriis sextis pane & aqua contentus esset, pia mater ei & promittere & largiri solebat munuscula, quibus sciret illam ætatulam facillè inuitari, vt sic arte quadam salutaris parsimonix studium ei iam tum instillaret. Mater vtrique filio Parisiis in scholis versanti 2. cilicia misit bis terue hebdomatim induenda ad sistendum præcipitem eius ætatis feruorem. Et quidem Edmundus omnem à se leuitatem repellens choreas aliaque ludicra spectacula deuotauit, & festiuis diebus ex doctrina ante prandium totum psalterium legebat. Oxonii deambulanti cum sociis & postea citò se subducenti, ne conscientix puritatem vel nugis puerilibus, vel otiosis sermonibus contaminaret puer Iesus apparuit, & salute impertita hæsitanti dicit, an se nosceret. Neganti respondit: qui fieri potest, cum alius duus lateris tui comes sim in scholis? vide faciem meam. Intuitus legit: Ies. Naz. Rex. Iud. hoc igitur, ait, nomen ama, noctu fronti imprime tibi & aliis præsidium contra mortem improuisam. Exinde puer nocte dieque passionis Dominicæ meditatione delectatus, qua semel neglecta Damon

*Via cō-
suetu-
dini.**Prudē-
tia in-
ducēdi.**Donat
cilicia.*

sub auroram vtramque ei manum à crucis for-
matione prohibuit: quem adiuratum per passio-
nem & sanguinem Christi compulit dicere, quod
abus eius infestatio maximè amoueat, respon-
ditque nominatis duobus. Mater in extremis ve-
rans benedictionem petenti impertit roganti-
ut eandem absentibus liberis impertiret ait: in te
fili mi, eam percipient tuæ virtutis & gratiæ par-
ticipes futuri. Non enim latuit matrem, quis quæ-
tulque futurus esset, cum id iudiciis quibusdam
iam ante designatum esset. Viderat enim ipsa
nocte quadam in somnis coronam spineam feren-
tem in capite suo, quæ vehementer accensa flam-
mas ad sidera vibrabat.

*Obitus
matris.*

*Illustrissima virtutibus ætas Junioris
status coniugalis S. Elisabethæ ortæ Regi-
bus Hungariæ nuptæ Illustrissimo Prin-
cipi Langrauiio Turingiæ & Hassiæ
authore Iacobo Spirensi.*

Sur. Tom. 6. 19. Nouemb.

*Despõ-
satio.* S Elisabetha nata est regibus Hungariæ An-
drea & Gertrude pietate, prudentia & for-
titudine regendi inlytis. Lactantem adhuc Her-
mannus Turingiæ maximus princeps (quem vul-
gò Langrauium vocant) Ludonico filio infan-
missa legatione desponderi curauit. Quadriman-
postea missis legatis ad se adduci nõ ægrè obtinuit.

Adiecta sunt cum argenteo cunarum torcumate monilia, vestes sericæ, scyphi auro & argento graues, lunulæ, vnionibus intertextæ, corollæ, annuli, fasciolæ, calanticæ, periscelides, murænulæ, peristromata, luter argenteus: quin etiam culcitæ plumæ puluilli, ceruicalia linteola bysina, lodices, & alia id genus non pauca, vis deniq; non mediocris pecuniæ, promissa item alia priori munificentia consentanea supplementa. Iamq; à peruentione triennium ibi exegerat, cum sædo rumore percrebuit, Reginam insidiosa quorundam Procerû machinatione fato concessisse. Hoc æui agens Elisabetha argumenta quædam sæpenumerò, ac veluti progymnasmata futuræ sanctitatis edebat. Basilicas namque sanctorum ingressa pro altari quolibet nunc genua flectere, nunc puellari decencia prosterni, uunc oculos manusque attollere, & si quando inter ludendum, (vt habet ætas illa) proximè clausi templi fores accessisset, humi procumbere, & sacra limina crebrius osculari. Luctandi etiam studio occasionem humilitatis quærebat, staturam suam scitè admodum ad alicuius è sodalibus mensa corpusculum: quam vbi tenero arctatam complexu, artificii rotatu afflisset, statim & ipsa prostrata, veniam petendo, offensiunculam, si qua intercessisset, deprecabatur. Decimam quoque portiunculam lucelli, quod ipsi ex lusu prouenisset, pauperibus erogabat puellis, debito illas obstringens Dominicam precationem, & Angelicam salutationem fundendi. Iam nonum

*Pietas
in pueritia.*

ingredi annum cæperat, cum repente præter
 omnium opinionem princeps ipsius sponsi pater
 hac vita migravit. Aetatis deinceps incremen-
 tum accensione profectuque virtutum accumulatum
 id in primis faciendum sibi destinauerat, ut in
 omnibus rebus Deum præ oculis haberet, illum in
 spectorem cordis humani cogitaret, illum penitus
 præsentem haud segniter obseruaret, illius cultum
 vestium decorem carnis lenocinia, mundi vanitate
 tem abiiceret, proculcæret, contemneret. Votum
 quotidie preces Deo fundebat: quas interdum
 quopiam impedita negotio intermisisset, nocte
 perfoluebat. D. Ioannem Apostolum præter ca-
 teros charum sibi patroni loco delegerat imitari
 pietatem Christianorum, quibus sigillatim eligere
 aliquem ex cætu Apostolorum, quem familiariter
 Clientum more colant, consuetudo est. Ob eius
 nomen meritumque rogantibus nihil cupiam
 denegandum putauit. Festos dies pro ingenio
 dulo religiose admodum peragebat, ita ut (quod
 ea ætate fuit permirum) semper aliquid sibi de
 ornatu corpusculi decerperet: sciens Deo men-
 tem magis, quam vestem placere, acceptioremque
 animum esse religionis studio deditum, quam
 corpus margaritis, purpura, lapillis, auroque & ar-
 gento præfulgidum. Proinde Chyrothecarum
 sum tantisper intermittebat, dum res Diuina
 compleretur volens officio quantumuis paruo
 consuetudini suæ aliquid detrachere, & voluntati
 aliud suadenti p̄ Deo contrarium ingerere.
 Puellari lusu præpeditæ si quando fortuna lætior

*Patro-
 nus S.
 Ioan-
 nes.*

aspirabat, cessandum sibi potius esse aiebat, quando quidem prosperioris auræ demulceretur afflatu. In choreis, quas vitare non poterat, semel tantummodò circumcisse contenta satis esse dicebat: vno se Gyro mundi amatoribus gessisse morem, reliquos ob Christi amorem intermissuram. Ita quotidiano fermè exercitio, & affectioni aliorum propensæ renitendo, & dissolutioris vitæ laxamenta declinando ad maiora Christianæ pietatis officia semet subrigebat. Educabatur vnà cum Elisabetha soror sponsi Agnes Virgo admodum pulchra. Quæ duæ dum ad Ecclesiam eundem esset, pari vestium ornatu decoratæ, parique coronarum gemmis auroque fulgentium instructæ gestamine Sophiam sponsi matrem modico intervallo. (vt nobilem mos est) antecedeabant. Ingressis templum coronam Elisabetha statim deponerat, atque tam diu inglorium verticem ostendere perseverabat, quoad ritum sacrorum completo domum redire monebatur. Quod cum Sophiæ veluti temerè factum vehementer displiceret, percontanti causam ità respondit Elisabetha. Absit à me tanta impietas, vt ibi caput meum turrato fastu micantis coronæ superbiat, vbi caput saluatoris mei spinis coronatum acerbè compungitur. Sed quia virtutem sequitur inuidia, & innocentium vita reprobis semper solet esse despectui, cæpere nonnullis ex aulicis teneræ Virginis verecundiam iniuriis afficere, laceßere contumeliis, clanculò carpere, atque palàm cachinnis, nutu, cauillis incessere, His accedebant Sophiæ & Agnetis mo-

Reus-

rentia

in sem-

plo.

Deri-

detur

in sta

simpli-

citas.

res ab Elisabetæ moribus valdè discrepantes, diu
 hæc præterquam Deo nemini placere cuperet.
 illæ vt mundo placerent, parui referre iudicabat
 si Deo displicerent, Ita mentium diuersi affectus
 morum quoque dissimilitudinem, (vt assolebat)
 expresserant: vnde exortus liuor sic innocenti
 puellæ ad virtutum gradum fecit, vt illis ruita
 non patuam occasionem præstaret. Auxit quoque
 que inuidiam quotidianæ conuersationis humilitas
 & purpuratis pauperum magis & ancillarum gau-
 debat consortio, fruebatur alloquiis, operibus
 occupabatur: vt Sophiæ dictamine claustra non
 indigna censeretur. Quidam etiam procerum
 imparem nuptiis dotem arguebant, eamque cum
 puella indigna tanto principe Hungaris esse re-
 mittendam. Qua loquendi libertate quidam no-
 bilis Gualterus offensus principem per occasio-
 nem in via de mente sua percontatur, qui respon-
 dit, se si oprio detur aurei montis & puellæ, hæc
 præ illo electuram, quod responsum, venia prin-
 cipis ad puellam delatum cum munere tanquam
 firmamento beneuolentiæ. Erat autem è spe-
 culari lapide in tenuissimas crustas fisso gemi-
 na facie speculum sic fabrefactum, vt pars vna vi-
 tri modo translucida, colorumque fucis nudè
 esset: altera Christianæ crucifixionis figuram
 præferret: quo munere mirificè lætata & spon-
 si constantiam, & inuidiæ compressionem co-
 gnouit. Transgressam nubiles annos vxorem
 princeps duxit. In quo matrimonio nihil de fer-
 uore

uore remisit, sed potius auxit. Enim uerò meditatione animum pascebat, corpusculum vigiliis, precibus, ieiuniis exercebat. Mollitiem tori verebatur, ne quantum carni indulgetet, in tantum Christi amore indigna esset. Ob id noctu deserto principis accubitu, ipso vel quiescente, vel dissimulante, vel etiam palàm consentiente, maturius exurgere, precibus operam dare, ac semet sua- *Noctur*
que omnia Deo commendare solita erat, sæpius *ne pra-*
culè ob morem orandi super stratos humi rapetes *ces.*
deprehensa dormire. Querebatur interdum indigniorem se fuisse, quàm ut suam Christo uirginitatem dedicaret. Deinde sexto quoque die se uirgarum flagellis cedebat. Conradi Marpurgen-
sis auctoritate Pontificia muniti ad concionandum per partes Alemaniam, qui uita & eruditione præclarus fuit, obediencie, assensu principis, se addixit, paruitque præcipuè monenti, ne quo *Timea*
uictu per vim aut per aliud compilationis genus *tangere*
parto aleretur: ideoque subinde ad singula quæ *aliena*
que fercula expauescebat, & ex dote sua pro se *fercul-*
& tribus famulabus continentiam huius sociis de- *la.*
cerpebat: Destinabat & princeps pari cura prouidere, nisi quorundam procerum obtrectatione delirio aut superstitioni ascribentium se retardatum quereretur. Et quidem temperantiam regulas non præteribat. Enim uerò dum nunc principem alloquitur, nunc his lautiores bucellas apponit, nunc illis poculum officii gratia porrigit, *Temper-*
nunc statoribus, ancillisue negotium aliquod iniū- *rantia.*
git, etiã ipsa à non curantibus curare putari poterat:

cum tamen aliis affatim expletis sapius ipsa famelica triclinio excesserit, tortulisque mellitis, arido pane sustentari habuerit necesse. Cæterum si cui ademptam iniuste rem familiarem contempserisset, confestim damnum omne ita resarciri curavit, ut is, qui iacturam fecisset, non tam perdidisse, quam commutasse suas res videretur. Advenerat festus quidam dies, cum Elisabeta pretiosis ornata vestibus, aureamque capite gestans coronam, ac familia frequenti stipata in subiectum arci templum ibat. Ingressam primo statim intuitu crux Dominica, atque ex ea pendens imago Salvatoris penitissimè compunxit, compunctæ lacrymas excussit, lacrymantia talia cogitanda suggessit. En creator, & redemptor meus nudo corpore brevi duntaxat protectus tegmine mei causa ignominiosam in cruce mortem operipetit. At ego misera gemmis, auro, purpura, bysso contacta vitam cælestibus indignam beneficiis perdo magis, quam ago. Illius caput intrâ Pilati ædes spinea corona dispunxit: meum verò aurea venustat. Illum ab amicis & discipulis desertum Iudæorum vallarunt opprobria: me numerosa circumdatam familia, cuncti suspiciunt, & honorant. Hic meus erga illum observantiæ fervor, hæc animi gratitudo, hoc vicariæ dilectionis munus. Me miseram! Sic illius obedi præceptis beneficia reuoluo, vestigia sequor, qui me cum non essem creavit, perditamque sanguine redemit. Tantæ enim hi cogitatus intentionis erant, ut destituto viribus corpuscula palle-

*Crucis
forma
immu-
tata.*

scens

scens humi velut examinis prolaberetur, aliis stipantibus & tantisper sacris undis aspergentibus, dum stupore cessante compos mentis redderetur. Hac defectione veluti quodam oraculo persuasa precioso deinceps amictu, quoad eius personam quam gerebat honestas, pateretur, abstinuit, ita ut saepenumero sub holofericis vestibus cilicium gestarit, & deinceps principe tantum praesente comptiore ornatu, absente plebeio vteretur castis matronis exemplum futura. Idem tandem pertinaci instantia opulentis mulieribus sibi familiaribus persuasit: effecitque ut quaedam illarum voto etiam perpetuae castitatis se obstringerent. Tres eis proles obtigere, Hermannus principatus haeres, altera filiarum Duci Brabantiae nupta, altera virgo Claustralis, postea Domina. Solita fuit puerpera post expletum tempus, quo solent se domi continere, Laneo amictu, descensu pedestri confragosi montis prolem templo illam super aram ponere, cum funali cereo: reuersaque pauperulam quampiam sceminam donare tunica & pallio. Pauperibus agris principis assensu valde benigna erat. Tempore conuiuii proceribus adornati cum tardius accederet a mendico in gradibus importune rogata stipem, nec moram, quoad mitteretur, sustinente, preciosum pallium detractum ipsi donauit. Ad quod nuncium surgenti & sciscitanti principi in pertica suspensum monstrauit, quod ipsum id esse cognouit. Otii declinandi causa tempus, quod exercitiis spiritualibus, vel curationi corporis supererat labore ma-

*Vestis
huius
militaris.*

nuum terebat. Nec tamen more matronarum nobilitium bombycina sericaue pensa decerpere, aut lentescens auri bracteolas in fila torquere, immittendis que subtegmibus adhibere: sed magis inter ancillas lanæ dedita, modò more aliorum neta in glomum colligere, collecta ad texendum deferre: texta denique tum pauperibus, tum præcipuè Francisci Afsisiatis institutum professis elargiri solebat: nec laceras egenorum vestes gratiatur resarcire, vel pauperculis puerperis solatia & munera impertiri nihil viarum & ædicularum incommoditatem morata, & superinductis corpori & capiti vilioribus tegmentis pro Dei amore humiliter defixis oculis procedere. Subministrante peccandi licentiam opum copia & voluptatum, & frequentia familiæ paupertatem contra morem hominum præferebat, quod vel ex eo constat, quòd cum legatis à rege patre missis non posset decenter vestita apparere, nisi statim essent vestes parandæ, nolo inquit principi, vestibus placere humano respectu, ne moribus displiceam Deo. Ingressam autem ad legatos totius pulchritudinis author tanto decore venustavit, ut hyacinthina veste & pretiosissimis adornata margaritis non sine magna omnium admiratione appareret: dicens ipsa principi sciscitanti secretam causam huiusmodi scit dominus meus, cum voluerit, ornamenta præparare. Celebrationi salutaris hostium ab ineunte adolescentia libenter, tum processu ætatis libentissimè interesse còsuevit, ita ut ipsa cum instaret tempus sacri, ingressu ædis non semel ancil-

ancillas anteuertit. Quo tempore cohibita, quatenus valebat, mentis euagatione, si quid gestabat ornamenti, quo citra vitium muliebris decentiæ carere poterat, id omne tantisper vel deponebat, vel occultabat, dū finis esset. Maximè verò singularis aliquid reuerentiæ præferebat, cum aut Evangelium recitaretur, vel Christi corpus tractaretur admirans in eo mortalibus Dei potentiam, sapientiam in antidoti præparatione, benignitatem in gratuita & liberali dispensatione exhiberi. Verum quia non facile tegi vehemens animi affectio potest, quin aliquando exundet: contigit quandoque taliter affectam, à consecratione peracta, luce coruscantem vultum reuerberatione sacerdotis oculos intuiti perstringere. Sanctiores Ecclesiasticas, tum aliàs, tum in Quadragesima obseruabat religiosè, non modò precibus, Elemosynis, ieiunio dedita, sed crebrò etiam virgis in se sæuiens. Festos dies, cum redemptionis nostræ mysteria repræsentantur, tanto coluit studio, ut ipsius in Christum propensissimus amor vix vniquam clarius emicaret. Die cænæ Domini plebeio vestitu induta postmeridianam basilicarum visitationem ità humili schemate peragebat, ut non nisi vna è vulgo putari ab ignorantibus posset. Tum etiam accitos duodecim è pauperioribus tanto dignata est honore, ut prostrata pedes eorum lauerit, exterferit, osculo impertuerit: singularis deniq; duodenos nummos, pannumq; ad mensuram cōmodæ vestis, atq; triticeum panē donauerit. Nocte præcedente paraſceuen trāacta in meditando

ditanda passione mandabat ancillis, ne quem sibi toto die honorem impertirent. Exinde concinnatos manu sua lini fasciculos itemque acerram thuris plenam, atque elychuia ad instar minutissimarum candelarum cerata, plurimos nummulos sumens lustrabat nudis pedibus vna cum popularibus turbis fana omnia, arasque singulas ordine venerata imposuit singulis lini fasciculum, thuris granum, ardentemque cereolum, quaque versum nummulos egenis dispertiebat: & quamuis id tenacitati quidam tribuebant, eorum iudicio spreto perseuerabat. Lustrationum seu rogationum triduum laneis amicta, nudaque pedibus obseruabat, Christi crucem, atque SS. reliquias indifferenter infecuta cum vulgo, Dei quoque verbum auditura pauperioribus se foeminis semper intermiscuit non ignorans caeleste senu humili cordis gleba vberius exurgere. Exorta fame per Germaniam anno 1225 Principe in Apuliam ad Caesarem profecto omne frumentum pauperibus distribuit: & quia agris petitum ad montem non suppetebat facultas, in radicibus montis Xenodochium extruxit, pro iis tantum agris, qui membra affecta haberent, quibus pascendis, solandis, curandis, refocillandis purgandis humilia quaeque obsequia manu sua quotidie praestabat non grauata ab arcis decliui via descendere: quibusdam etiam selectis quotidie ad portam arcis reliquias ciborum vsq; ad famem subinde detraitorum sibi met sua manu distribuebat. Vegetis dabat instrumenta laboris, agris alia, & nummos, illisq;

illisq; deficientibus sua segmina & alia pretiosa iubens, ne vterentur sed distractis necessitati inferuissent. Reuerso principi querelis delatis de exinanito peculio dixit castris incolumib. sat superesse. Poterat hic beatus censerī (iuxta Eccl. 26. c.) mulier bona in parte bona timentibus Deum dabitur viro pro factis bonis. Hic & oblatas alienas mulieres respuit, nullusq; eo præsente vel gestura vel verbum impudicum expromere fuit ausus, vel expromptum impune tulit. Rei Diuinæ quotidie interesse voluit, quam & solenni & magifico apparatu celebrari voluit. Sermo illius verax & constans, grati & honesti mores, misericordia in pauperes munifica, ad scēmas omnes verecundia singularis, & optimo digna principe. Exequi iustitiam, facere iudicium, tueri pacem ita erat illi familiare, vt principibus aliis non minus vitam monstraret pro fama, quam lumen præserreret pro exemplo. Cum eo tempore decreto summi pontificis prædicata cruce distributaque ab Hildesiensi Episcopo hinc princeps in Terram sanctam cum exercitu Cæsaris proficisceretur dimissa magnis indicis socii amoris comitante aliquousque Elisabeta in Sicilia febribus correptus munitus S. Eucharistia & vnctione à Patriarcha Hierosolymitano obiit, suæque coniugi, vt mundo moretetur amplius, occasionem pro voluntate sua reliquit in vita & post mortem plurimis miraculis clarificanda.